
KUNNALLISVAALIKAMPPAILU²⁰

Piiriduumien vaalit lähenevät. Ehdokaslistat on hyväksytty ja julkaistu. Vaalikamppailu on täydessä käynnissä.

Ehdokaslistoja asettavat mitä erilaisimmat „puolueet“: todelliset ja kuvitellut, vanhat ja vastaleivotut, vakavat ja leikkipuolueet. Kadettipuolueen ohella — „rehellisyyden, tilivelvollisuuden ja oikeudenmukaisuuden puolue“; „Yhtenäisyys“ ryhmän ja Bundin ohella — „kadetteja jonkinverran vasemmistolaisempi puolue“; menshevikkien ja puolustuskanalla olevien eserrien ohella — kaikenlaisia „puolueeseen kuulumattomia“ ja „puolueiden yläpuolella olevia“ ryhmiä. Lippujen kirjavuus ja eriskummallisuus on kuvaamatonta.

Jo ensimmäiset vaalikokoukset osoittivat, että kamppailun ydinkysymyksenä ei ole kunnallis-„reformi“ sellaisenaan, vaan maan yleinen poliittinen tilanne. Kunnallisreformi on vain taustana, jonka pohjalla poliittiset perusohjelmat tulevat luonnollisesti esiin.

Se onkin ymmärrettävää. Nyt, kun sota on saatanut maan rappiotilan kuilun partaalle, kun väestön enemmistön edut vaativat vallankumouksellista puutumista maan koko talouselämään, mutta Väliaikainen

hallitus on ilmeisen kykenemätön johdattamaan maata pois umpikujasta, nyt voidaan kaikki paikalliset kysymykset, muun muassa myöskin kunnalliset kysymykset, ymmärtää ja ratkaista vain eroittamattomassa yhteydessä sotaa ja rauhaa, vallankumousta ja vastavallankumousta koskevien yleiskysymysten kanssa. Ilman tällaista yhteyttä yleiseen politiikkaan kunnallisvaalikamppailu mataloituisi tyhjänpäiväiseksi jaaritteluksi pesukannujen tinaamisesta ja „hyvien ulkoahuoneiden rakentamisesta“ (kts. puolustusmenshevikkien ohjelmaa).

Sen vuoksi tulee lukuisten puoluelippujen kirjavan kuvan lävitse kamppailun kulussa tunkeutumaan kiertämättä esiin kaksi poliittista peruslinjaa: vallankumouksen edelleen kehittämisen linja ja vastavallankumouksen linja.

Mitä voimakkaammaksi tulee kamppailu, sitä karkevämmäksi muodostuu puoluekritiikki, sitä räikeämmin tulevat esiin nämä kaksi linjaa, sitä sietämättömämmäksi käy niiden väliryhmien asema, jotka yrittävät sovittaa sovittamatonta, sitä selvemmäksi tulee kaikille, että vallankumouksen ja vastavallankumouksen välillä istuvat puolustuskantaa ajavat menshevikit ja narodnikit tosiasiasa jarruttavat vallankumousta ja helpottavat vastavallankumousta.

* * *

„Kansan vapauden“ puolue

Tsarismin kukistamispäivän jälkeen ovat oikeisto-puolueet hajaantuneet. Se on selitettävissä sillä, että niiden olemassaolo vanhassa muodossa on käynyt

epäedulliseksi. Minne ne ovat menneet? Ne ovat kerääntyneet niinsanotun „kansan vapauden“ puolueen ympärille, Miljukovin ja kumppanien puolueen ympärille. Miljukovin puolue on nyt kaikkein oikeistolaisin puolue. Se on tosiasia, jota vastaan ei kiistetä. Ja juuri sen vuoksi tuo puolue on nyt vastavallankumouksellisten voimain kokoamisen keskus.

Miljukovin puolue kannattaa talonpoikain lannistamista, sillä se on agraariliikkeen tukahduttamisen kannalla.

Miljukovin puolue kannattaa työläisten lannistamista, sillä se vastustaa työläisten „liiallisia“ vaatimuksia, ja se julistaa heidän kaikki tärkeät vaatimuksensa „liiallisiksi“.

Miljukovin puolue kannattaa sotilaiden lannistamista, sillä se on „rautaisen kurin“ kannalla, toisin sanoen sillä kannalla, että on palautettava päällikkökunnan valta sotilaisiin nähden.

Miljukovin puolue kannattaa rosvosotaa, joka on saattanut maan rappiotilan ja kurjuuden partaalle.

Miljukovin puolue kannattaa „päättäväisiä toimenpiteitä“ vallankumousta vastaan, se vastustaa „päättäväisesti“ kansan vapautta, vaikka nimittääkin itseään „kansan vapauden“ puolueeksi.

Voidaanko luottaa siihen, että tuollainen puolue uusii kaupungitalouden väestön köyhimpien kerrosten eduksi?

Voidaanko sille uskoa kaupungin kohtalo?

Ei koskaan! Ei missään tapauksessa!

Meidän tunnussanamme on: ei vähäisintäkään luottamusta Miljukovin puolueelle, ei ainoatakaan ääntä „kansan vapauden“ puolueelle!

* * *

Venäjän sosialidemokraattinen työväenpuolue (bolshevikit)

Meidän puolueemme on kadettipuolueen suoranainen vastakohta. Kadetit ovat vastavallankumouksellisten porvarien ja tilanherrojen puolue. Meidän puolueemme on kaupungin ja maaseudun vallankumouksellisten työläisten puolue. Nämä ovat kaksi keskenään sovittamatonta puoluetta, toisen voitto merkitsee toisen tappiota. Meidän vaatimuksemme ovat tunnettuja. Meidän tiemme on selvä.

Me vastustamme nykyistä sotaa, sillä se on rosvo-sotaa, anastussotaa.

Me kannatamme rauhaa, yleistä ja demokraattista rauhaa, sillä sellainen rauha on kaikkein varmin keino talouden ja elintarvikealan rappiotilasta selviytymiseksi.

Valitetaan leivän puutetta kaupungeissa. Mutta leipää ei ole siksi, että kylvöala on supistunut sotaan „ajetun“ työvoiman puutteessa. Leipää ei ole siksi, ettei voida kuljettaa edes niitä viljavarastoja, joita on olemassa, sillä rautatiet palvelevat sodan tarpeita. Lopettakaa sota, niin leipää tulee.

Valitetaan tavaran puutetta maaseudulla. Mutta tavaroita ei ole sen vuoksi, että suuri osa tehtaista palvelee sotaa. Lopettakaa sota, niin tavaraa tulee.

Me vastustamme nykyistä hallitusta, sillä kehoittaessaan hyökkäämään se pitkittää sotaa kärjistäen rappiotilaa ja nälänhätää.

Me vastustamme nykyistä hallitusta, sillä suojelellessaan kapitalistien voittoja se ehkäisee työläisten

vallankumouksellista puuttumista maan talouselämään.

Me vastustamme nykyistä hallitusta, sillä estäessään Talonpoikaiskomiteoita määräämästä tilanherrain maista se ehkäisee maaseudun vapauttamista tilanherrain vallasta.

Me vastustamme nykyistä hallitusta, sillä aloitettuaan „asian“ vallankumouksellisten sotajoukkojen poisviemisellä Pietarista ja siirryttyään nyt vallankumouksellisten työläisten poisviemiseen (Pietarin tyhjentäminen liikaväestä!) se tuomitsee vallankumouksen voimattomuuteen.

Me vastustamme nykyistä hallitusta, sillä se ei yleensä pysty johtamaan maata pois kriisistä.

Me kannatamme kaiken vallan siirtämistä vallankumouksellisten työläisten, sotilaiden ja talonpoikain käsiin.

Vain sellainen valta pystyy tekemään lopun pitkittyneestä rosvosodasta. Vain sellainen valta pystyy käymään käsiksi kapitalistien ja tilanherrojen voittoihin viedäkseen eteenpäin vallankumousta ja suojatakseen maan täydelliseltä hävitykseltä.

Lopuksi, me vastustamme poliisilaitoksen, sen vanhan vihatun poliisilaitoksen palauttamista, joka on irrallaan kansasta ja ylhäältä nimitettyjen „virkamiesten“ käskynalainen.

Me kannatamme yleistä, valinnallista ja erotettavaa miliisiä, sillä vain sellainen miliisilaitos voi olla kansan etujen suojana.

Sellaisia ovat meidän lähimmät vaatimuksemme.

Me vakuutamme, että ilman näiden vaatimusten täyttämistä, ilman taistelua näiden vaatimusten puo-

lesta ei ainoakaan vakava kunnallisreformi eikä min-käänlainen kaupungintalouden demokratisointi ole mahdollista.

Ken haluaa turvata väestön leivällä, ken haluaa hävittää asuntopulan, ken haluaa säilyttää kaupunki-verot vain rikkaille, ken pyrkii siihen, että kaikki nämä reformit pantaisiin täytäntöön itse teoissa eikä ainoastaan sanoissa,— hänen on äänestettävä niitä, jotka vastustavat anastussotaa, vastustavat tilanher-rojen ja kapitalistien hallitusta, vastustavat poliisi-laitoksen palauttamista ja kannattavat demokraattista rauhaa, vallan siirtämistä itsensä kansan käsiin, kansan miliisiä ja kaupungintalouden todellista demo-ktratisointia.

Ilman näitä ehtoja „perinpohjainen kunnallis-reformi“ on pelkkää sanahelinää.

* * *

Puolustuskantaa ajavien vaaliliitto

Kadettien ja meidän puolueemme välillä on useita väliryhmiä, jotka häilyvät vallankumouksen ja vasta-vallankumouksen välillä. Sellaisia ovat: „Yhtenäisyys“ ryhmä, Bund, puolustuskannan ajajat menshevikkien ja eserrien joukosta, trudovikit²¹ ja kansan „sosia-listit“²². Joissain piireissä ne esiintyvät erikseen, mutta toisissa taas ne tekevät keskenään liiton esittäen yhteisen ehdokaslistan. Ketä vastaan ne liittoutuvat? Sanoissa — kadetteja vastaan. Mutta niinköhän se on todellisuudessa?

Ennen kaikkea pistää silmään niiden vaaliliiton täydellinen periaatteettomuus. Mitä yhteistä on esi-

merkiksi trudovikkien radikaalis-porvarillisen ryhmän ja puolustuskannalla olevien menshevikkien ryhmän välillä, jotka pitävät itseään „marxilaisina“ ja „sosialisteina“? Mistä asti trudovikit, jotka saarnaavat sotaa voittoon saakka, ovat olleet „sodan hylkääviksi“ „zimmerwaldilaisiksi“ itseään nimittävien menshevikkien ja bundilaisten taistelukumppaneita? Entä Plehanovin „Yhtenäisyys“ ryhmä, sen saman Plehanovin, joka jo tsaarinvallan aikana kääri kokoon Internationalen lipun ja astui täydellisesti vieraan lipun alle, imperialismin keltaisen lipun alle, — mitä yhteistä on tuon kiihkeän chauvinistin ja sanokaamme „zimmerwaldilaisen“ Tseretelin, puolustuskantaisen menshevikkikonferenssin kunniapuheenjohtajan välillä? Kauanko siitä on, kun Plehanov kehoitti kannattamaan tsaarin hallitusta sodassa Saksaa vastaan, mutta „zimmerwaldilainen“ Tsereteli „löi“ sen vuoksi chauvinisti Plehanovia? Sota „Yhtenäisyyden“ ja „Rabotshaja Gazetan“²³ välillä riehuu kuumimmillaan, mutta nuo herrat eivät ole huomaavinaan mitään, vaan alkavat jo „veljeillä“...

Eikö totta: noin kirjavakarvaisista aineksista on saattanut muodostua vain satunnainen ja periaatteen vaaliliitto — vaaliliiton muodostamisessa niiden ohjeena ei ole ollut periaate, vaan epäonnistumisen pelko.

Edelleen pistää silmään se seikka, että kahdessa piirissä, Kasanin ja Spasskin piirissä (kts. „ehdokkaalistoja“), „Yhtenäisyys“, Bund ja puolustuskannalla ovat menshevikit ja eserrät eivät aseta omia listojaan, mutta työväen ja sotilaiden edustajain piirineuvosto asettaa noissa piireissä — ja vain niissä —

oman listansa vastoin Toimeenpanevan komitean päätöstä. Meidän urhoolliset liittoutuneet ovat ilmeisesti vaalitappion pelossa katsoneet parhaaksi piiloutua piirineuvoston selän taakse päättäen käyttää hyväkseen sen arvovaltaa. On huvittavaa, että noilla jalosukuisilla gentlemanneilla, jotka pöyhkeilevät „vastuunalaisuudellaan“, ei ole riittänyt uskallusta esiintyäkseen avoimesti, vaan he ovat katsoneet parhaaksi välttää pelkurimaisesti „vastuuta“...

Mikä sitten kuitenkin yhdisti kaikkia noita kirjavakarvaisia ryhmiä vaaliliitoksi?

Se, että ne yhtä epävarmasti, mutta hellittämättä laahustavat kadettien jälkiä ja että ne yhtä varmasti eivät pidä meidän puolueestamme.

Ne kaikki kannattavat sotaa, kuten kadetitkin, mutta ei anastusten vuoksi (herra paratkoon!), vaan... ilman aluevaltauksia ja sotakorvauksia solmittavan rauhan hyväksi. Sota rauhan hyväksi...

Ne kaikki kannattavat „rautaista kuria“, kuten kadetitkin, mutta ei sotilaiden taltuttamiseksi (eipä tietenkään!), vaan... sotilaiden omien etujen vuoksi.

Ne kaikki kannattavat hyökkäystä, kuten kadetitkin, mutta ei englantilaisten ja ranskalaisten pankkiirien hyväksi (herra paratkoon!), vaan... „nuoren vapautemme“ hyväksi.

Ne kaikki vastustavat, kuten kadetitkin, „työläisten anarkistisia pyrkimyksiä ottaa tehtaat haltuunsa“ (kts. „Rabotshaja Gazeta“ toukokuun 21 pltä), mutta ei kapitalistien etujen vuoksi (kauhistus!), vaan sitä varten, ettei pelästyttäisi kapitalisteja loittonemaan vallankumouksesta, siis... vallankumouksen etujen vuoksi.

Yleensä ne kaikki kannattavat vallankumousta, mutta sikäli (sikäli!), mikäli se ei ole pelottava kapitalisteille ja tilanherroille, mikäli se ei ole ristiriidassa viimeainittujen etujen kanssa.

Lyhyemmin sanoen: ne kaikki kannattavat samoja käytännöllisiä askeleita kuin kadetitkin, mutta varauksin ja sukkeluuksin „vapaudesta“ ja „vallankumouksesta“ y.m.

Ja koska sanat ja sukkeluudet jäävät kuitenkin vain sanoiksi, niin käy siten, että todellisuudessa ne noudattavat samaa kadettien linjaa.

Fraasit vapaudesta ja sosialismista vain verhoavat noiden ryhmien kadettilaista olemusta.

Ja juuri sen vuoksi niiden vaaliliitto ei ole suunnattu vastavallankumouksellisia kadetteja vastaan, vaan se on suunnattu vallankumouksellisia työläisiä vastaan, meidän puolueemme sekä „Väliryhmän“²⁴ ja vallankumouksellisten menshevikkien vaaliliittoa vastaan.

Voidaanko kaiken sanotun jälkeen odottaa, että nuo miltei kadettilaiset gentlemannit pystyvät uusimaan ja kunnostamaan rappiollejoutuneen kaupungintalouden?

Miten heille voidaan uskoa väestön köyhimpien kerrostien kohtalo, kun he joka hetki polkevat tuon väestön etuja kannattamalla rosvosotaa sekä kapitalistien ja tilanherrojen hallitusta?

Kaupungintalouden demokratisoimiseksi, väestön turvaamiseksi elintarvikkeilla ja asunnoilla, köyhälistön vapauttamiseksi kaupunkiveroista ja koko verotaakan säilyttämiseksi omistavien kannettavaksi on luovuttava sovittelupolitiikasta ja käytävä käsiksi

kapitalistien ja talonomistajain voittoihin... Eikö ole selvää, että puolustuskantaa ajavien liiton maltilliset gentlemannit, jotka pelkäävät porvariston suuttumista, eivät pysty ottamaan sellaisia vallankumouksellisia askeleita?..

Nykyisessä Pietarin duumassa on niinsanottu „sosialistinen kunnallisryhmä“, johon kuuluu etupäässä puolustuskannalla olevia eserriä ja menshevikkejä. Se on valinnut keskuudestaan „finanssivaliokunnan“ suunnittelemaan „viipymättömiä toimenpiteitä“ kaupungintalouden tervehdyttämiseksi. Ja miten siinä kävi? Noiden „uudistajain“ mielestä kaupungintalouden demokratisoimiseksi on välttämätöntä: 1) „lisätä vesimaksua“, 2) „lisätä raitiotiemaksua“. „Mutta kysymyksestä, onko sotilailta otettava raitiotiemaksu, päätettiin sopia työväen ja sotilaiden edustajain Neuvoston kanssa“ (kts. „Novaja Zhizn“²⁵ № 26). Valiokunnan jäsenet ilmeisesti aikoivat ottaa maksun sotilailta, mutta eivät uskaltaneet tehdä sitä ilman sotilaiden suostumusta.

Sen sijaan, että olisi poistettu köyhälistöltä perittävät verot, kunnianarvoiset valiokunnan jäsenet päättivät lisätä niitä säälimättä edes sotilaitakaan!

Sellaisia ovat puolustuskantaa ajavien eserrien ja menshevikkien käytännöllisen kunnallistoiminnan näytteet.

Eikö totta: koreat korulauseet ja suuria lupaavat „kunnallisojelmanat“ ovat puolustuskantaa ajavien viheliäisen kunnallistoiminnan verhona.

Niin on ollut ja niin tulee olemaan...

Ja mitä taitavammin he verhoavat itseään fraaseilla „vapaudesta“ ja „vallankumouksesta“, sitä päät-

täväisempää ja säälimättömämpää tulee olla taistelun heitä vastaan.

Sosialistisen naamion repiminen pois puolustuskantaa ajavien liitolta, tuon liiton porvarillis-kadettilaisen olemuksen paljastaminen—se on eräs tämän kamppailun lähimpiä tehtäviä.

Ei minkäänlaista kannatusta puolustuskantaa ajavien liitolle, ei vähäisintäkään luottamusta liiton herroille!

Työläisten on ymmärrettävä, että ken ei ole heidän puolellaan, se on heitä vastaan, että puolustuskantaa ajavien vaaliliitto ei ole heidän puolellaan—siis se on heitä vastaan.

* * *

„Puolueettomat“

Kaikista niistä porvarillisista ryhmistä, jotka ovat asettaneet omat ehdokaslistansa, ovat puolueettomat ryhmät epämääräisimmässä asemassa. Niitä on verrattain paljon, noita puolueettomia ryhmiä, niitä on kokonainen joukko, miltei 30 kappaletta. Keitäpä vain niiden joukossa ei olisi! „Yhdistyneet talokomiteat“ ja „kasvatuslaitosten henkilökunnan ryhmä“, „puolueeton liikemiesryhmä“ ja „puolueisiin kuulumattomien valitsijain ryhmä“, „talohallintojen ryhmä“ ja „asunnonomistajain yhdistys“, „puolueiden yläpuolella oleva tasavaltalainen ryhmä“ ja „naisten tasa-arvoisuuden liitto“, „insinöörien liiton ryhmä“ ja „kauppa- ja teollisuusliitto“, „rehellisyuden, tilivelvollisuuden ja oikeudenmukaisuuden ryhmä“ ja „demo-

kraattisen rakennustyön ryhmä“, „vapauden ja järjestyksen ryhmä“ ynnä muita ryhmiä — sellaisen kirjavan kuvan antaa puolueeton sekasotku.

Mitä ne ovat, mistä ne ovat tulleet ja minne ne ovat menossa?

Ne ovat kaikki porvarillisia ryhmiä. Niihin kuuluu enimmäkseen kauppiaita, teollisuudenharjoittajia, talonmistajia, „vapaan ammatin“ harjoittajia, sivistyneistöä.

Niillä ei ole periaatteellisia ohjelmia. Niinpä valitsijat eivät saakaan tietää, mitä oikeastaan tavoittelevat nuo ryhmät, jotka kehoittavat pieneläjiä äänestämään niitä.

Niillä ei ole kunnallisojelmia. Niinpä valitsijat eivät saakaan tietää, minkälaisia parannuksia ne vaativat kaupungintalouden alalla, minkä vuoksi oikeastaan pitäisi äänestää niitä.

Niillä ei ole omaa menneisyyttä, sillä niitä ei ole ollut menneisydessä.

Niillä ei ole myöskään tulevaisuutta, sillä ne katoavat vaalien jälkeen kuin viimevuotinen lumi.

Ne ovat syntyneet vain vaalipäiviksi ja elävät vain tällä ajankohdalla, niin kauan kuin on vaalit: kunhan pääsisi kapuamaan jotenkin piiridumaan, niin sen jälkeen sitten tapahtukoon mitä hyvänsä.

Ne ovat päivänvalo ja totuutta pelkääviä porvariston ohjelmattomia ryhmiä, jotka yrittävät salakuljettua piiriduumiin omia ehdokkaitaan.

Niiden tarkoitusperät ovat hämäriä. Niiden tie on hämärä.

Millä voitaisiin puolustella noiden ryhmien olemassaoloa?

Voidaan vielä ymmärtää puolueettomien ryhmien olemassaolo menneisyydessä, tsaarinvallan aikana, jolloin puoluekantaisuus, vasemmistolainen puoluekantaisuus, rangaistiin armotta „lailla“, jolloin monet joutuivat esiintymään puolueettomina välttääkseen vangitsemisia ja vainoja, jolloin puolueettomuus oli kilpenä tsaarin lainvalvoja vastaan. Mutta nyt, mitä suurimpain vapauksien oloissa, jolloin jokainen puolue voi esiintyä julkisesti ja vapaasti pelkäämättä joutuvansa vedetyksi edesvastuuseen, jolloin puoluekannan selvyydestä ja poliittisten puolueiden avoimesta taistelusta on tullut joukkojen poliittisen kasvatuksen sääntö ja ehto, — millä nyt voidaan puolustella puolueettomien ryhmien olemassaoloa? Mitä ne pelkäävät ja keneltä ne oikeastaan salaavat todellisen olemuksensa?

Epäilemätöntä on, että monet valitsijat kansanjoukoista eivät ole vielä päässeet selville poliittisten puolueiden ohjelmista, että poliittinen jähmettyneisyys ja takapajuisuus, jotka tsarismi jätti meille perinnöksi, estävät heidän tajuntansa nopeaa selkenemistä. Mutta eikö ole selvää, että puolueettomuus ja ohjelmattomuus vain vahvistavat ja laillistavat tuota takapajuisuutta ja jähmettyneisyyttä? Ken rohkenee kieltää sen, että poliittisten puolueiden avoin ja rehellinen taistelu on mitä tärkein keino joukkojen herättämiseksi ja niiden poliittisen aktiivisuuden kohottamiseksi?

Vielä kerran: mitä puolueettomat ryhmät pelkäävät, miksi ne eivät pidä valosta ja keneltä ne oikeastaan piiloutuvat? Missä piilee salaisuus?

Asia on niin, että Venäjällä nykyään vallitsevissa olosuhteissa, kun vallankumous kehittyy nopeasti, kun on enimmäismäärä vapauksia ja kun joukot kasvavat poliittisesti tunti tunnilta eikä vain päivä päivältä, — porvariston avoimet esiintymiset muodostuvat sille äärimmäisen uskalletuiksi. Verhoamatomien porvarillisten ohjelmien esittäminen tällaisissa olosuhteissa merkitsee itsensä varmaa huonoon valoon saattamista joukkojen silmissä. Ainoa keino „tilanteen pelastamiseksi“ on laittaa kasvoilleen puolueettomuuden naamio ja tekeytyä sentapaiseksi kiltiksi ryhmäksi kuin „rehellisyyden, tilivelvollisuuden ja oikeudenmukaisuuden“ ryhmä. Se on erittäin mukavaa voidakseen kalastella sameassa vedessä. Puolueettomien vaalilistojen lipun alla piilee epäilemättä kadettihenkisiä ja kadetinkaltaisia porvareita, jotka pelkäävät esiintyä avoimin kasvoin ja yrittävät pujahtaa piiriduumiin salateitse. On kuvaavaa, ettei niiden joukossa ole ainoatakaan proletaarista ryhmää, että kaikki nuo puolueettomat ryhmät värväävät väkensä porvariston riveistä ja yksinomaan sen riveistä. Ne voivatkin epäilemättä pyydystää verkkoihinsa melko paljon herkkäuskoisia, yksinkertaisia valitsijoita, elleivät ne saa asianvaatimaa vastaiskua vallankumouksellisilta aineksilta.

Siinä on koko salaisuus!

Sen vuoksi „puolueeton“ vaara on eräs kaikkein todellisimmista vaaroista nykyisessä kunnallisvaalikamppailussa.

Sen vuoksi noilta herroilta on revittävä puolueettomuuden naamio ja pakoitettava heidät paljastamaan todellinen olemuksensa, jotta joukoille annettaisiin

mahdollisuus arvioida heitä asiaankuuluvalla tavalla,— se on meidän kamppailumme tärkeimpiä tehtäviä.

Pois puolueettomuuden naamio, eläköön poliittisen linjan selvyys ja täsmällisyys!— sellainen on meidän tunnussanamme.

* * *

Toverit! Huomenna on vaalit. Menkää järjestynein rivein vaaliuurnille ja äänestäkää yksimielisesti bolshevikkien ehdokaslistaa.

Ei yhtään ääntä kadeteille, Venäjän vallankumouksen vihollisille!

Ei yhtään ääntä puolustuskantaa ajaville, jotka kannattavat sopimusta kadettien kanssa!

Ei yhtään ääntä „puolueettomille“, teidän vihollistenne salaisille ystäville!

„Pravda“ № 63, 64 ja 66;
toukokuun 21, 24 ja 26 pnä 1917
Allekirjoitus: K. S t a l i n